

छत्रपती संभाजीनगर, अहमदनगर, नांदेड, परभणी, हिंगोली, जालना व बीड येथून वितरित

छत्रपती संभाजीनगर

शनिवार, ३ ऑगस्ट २०२४ || वर्ष दुमरे || अंक १३३ || पाने : ८ || किंमत रु. ६/- www.dainiktarunbharat.com, epaper.dainiktarunbharat.com

जिल्ह्यांच्या नामांतरप्रकरणी सुप्रीम कोटाकडून राज्य सरकारला दिलासा!

नामांतराचा हक्क राज्य सरकारचा म्हणत विरोधकांची याचिका फेटाळली

नवी दिली : गेल्या काही महिन्यांपासून उसमानाबाबद आणि औरंगाबाद धाराशिवाई आणि नामांतर अनुक्रमे गाज सरकारला मोठा दिलासा मिळाला आहे.

राज्य सरकारने उसमानाबाबादचे नामांतर 'धाराशिव' तर औरंगाबाबादचे नामांतर 'छत्रपती संभाजीनगर' करण्याचा निर्णय घेतला होता. याचिकांनी गुणवत्ता आणि दाखल करण्याचा आली होती. ही याचिका सुप्रीम कोटीचा दाखल याचिका दाखल करण्याचा मुख्यमंत्री योगदान आज याचिका सुप्रीम कोटीने फेटाळून लावली आहे. नामांतर करण्याचा हक्क

राज्य सरकारकडे असून त्याचे घेतलला निश्चय येत असल्याचे कोटीने म्हटले होते. त्यामुळे मुंबई त्याच्यालाच्या या निर्णयाचिकांनी याचिकाकांतीनी सुप्रीम कोटीने केले. मात्र, सुप्रीम कोटीनी ही याचिका फेटाळून लावली.

निव्वळे राजकीय हेतूनेच हा निर्णय घेण्यात आल्याचे या याचिकेच्ये घेण्यात हेतूले झाले. याचिकाकांतीनी मुंबई उच्च न्यायालयाने याचिका मुंबई उच्च न्यायालयाने फेटाळी होती. राज्य सरकारने

आपदग्रस्त रोटीपीकासह घरांचे ताळाळ पंचामे करा : आ. भीमराव केराम पांचा तहसीलदाराना सूचना

तभा वृत्तसेवा

किनवट, २ ऑगस्ट -

मांगील

आठ दहा

देवसापासून

कि न व ट

तालुक्यात

पावसाचे थैमान

सुरु आहे.

काही महसूली मंडळात तर वाळवी वाच्यासह जोरावर पाऊस होऊन खरीप पिकावे अंतर्वात नुकसान झाले. या पावसामुळे अनेक घासांची पडळाड झाली. या नुकसानीची तात्काळ दखल घेत आमदार भीमराव केराम यांनी किनवट व माहौल्यांची तहसीलदाराना नुकसान पत्र दिले असून आपलग्रात शेतकऱ्यातील यांनी पडळाड झालेल्या शेतकऱ्यातील यांनी पडळाड झालेल्या घरांची महसूल व कुरीची कर्मचाऱ्यातील प्रत्यक्ष पाहाणी घेण्यात तसेच आपलकाठी सर्वोपरी शासनदत्त पुरिव्यासाठी तात्काळ नुकसान घेण्यात आवश्यक ती कागडी करावा आशा सूचना आमदार भीमराव केराम यांनी पाण्याचा केल्या आहेत.

गेल्या आठदहा दिवासापासून

किनवट शहरासह तात्काळ पंचामे करा

जोरावर पाऊस बरसत आहे. काही

महसूली मंडळात वाळवी वाच्यासह

शेतकऱ्यांची पिके पाण्याखाली यांनी

अहेत तर अनेक घराची पडळाड

झाली आहे. यांनी उकसात

वाच्यासह यांनी घेण्यात आवश्यक

पडळाड झालेल्या घरांची महसूल

व कुरीची कर्मचाऱ्यातील प्रत्यक्ष

पाहाणी घेण्यात आवश्यक

प्रत्यक्ष घेण्यात आवश्यक

कोल्हपुरात पुराच्या पाण्यात

५ जून गेले वाहू

कोल्हपुरापूर : राज्यात पावसाने

जोर घल्यामुळे अनेक उर्दूटना

सातत्याते सेमार घेत आहेत.

यातात आता कोल्हपुरापूर एक

धक्कादायक बातमी सेमार आली

आहे. कोल्हपुरात गेल्या काही

दिवासांपासून उपडत असलेल्या

मुसळधार पावसामुळे पूर्णप्रसिद्धी

निर्माण झाली आहे. अनेक गावांना

पुराच्या पाण्यात वेळा घातल्याने

जिनवट व माहौला तहसीलदाराना

नुकसान नुकसान पत्र दिले

होते. यांनी घेण्यात आवश्यक

प्रत्यक्ष घेण्यात

आवाज आणि आयुधे!

काशाही देशाचा सर्वोच्च कायदा म्हणून ज्याचे वर्णन केले ते संविधान, म्हणजेच देशाची राज्यघटना गेल्या काही महिन्यांपासून राजकारणाच्या केंद्रस्थानी घेऊन आरोप-प्रत्यारोपाच्या गदारोळामुळे चर्चेच विषय बनली आहे. या संविधानाच्या आधारावरच लोकशाही व्यवस्था उभी राहिली आहे. संविधानाने घालून दिलेल्या नियमांच्या चौकटीतच संसदेचे कामकाज चालाले पाहिजे, असे संकेत आहेत. विरोधी पक्ष आणि सताधारी पक्ष ही संसदीय लोकशाहीच्या खाली दोन चाक आहेत, असे म्हटले जाते. म्हणजे लोकशाहीची ही सर्वोच्च व्यवस्था संसदीप संकेताचे संपूर्ण पालन करून चालविली गेली पाहिजे याकरिता सताधार्यांप्रमाणेच विरोधकांनीही जबाबदार भूमिका पार पाडावी, अशी अपेक्षा असते. देशाच्या १८ व्या लोकसभेत विरोधकांचे संख्याबळ लक्षणीयरीत्या वाढत्यामुळे ही जबाबदारी वाढली आहे. १७ व्या लोकसभेच्या कार्यकालीतील विरोधकाचा आवाज कपी संख्याव्याप्तमुळे क्षीण होता आणि सत्ताधारी भाजपाकडे प्रचंड बहुमत होते. त्यामुळे विरोधकांच्या बाकावरील नेतृत्वाचा प्रभाव लक्षणीय नव्हता, हे वास्तव नाकारता येत नाही. १८ व्या लोकसभेत इंडिया आघाडी नावाच्या संघटित शक्तीची साथ घेऊन कांग्रेसच्या नेतृत्वाखाली विरोधकांची एक भक्तकम फळी उभी राहिल्याने साहिजक देशाचे लक्ष आता सत्ताधार्यांप्रमाणेच विरोधकांच्या भूमिकेकडे आणि त्यांच्या कार्यक्षमतेकडे केंद्रित झाले आहे. विरोधी पक्षांचा आवाज म्हणून लोकसभेत राहुल गांधी यांना जबाबदार भूमिका पार पाडावी लागेल, ही देशाच्या जनतेची भावना आहे. त्यांनी या पदावा कार्यभार स्वीकारल्यापासून संसदेतील त्यांच्या प्रत्येक वक्तव्याकडे, कृतीकडे आणि कार्यशैलीकडे देशाचे लक्ष लागाले आहे. संसदीय कार्यप्रणालीची प्रतिष्ठा जपण्याकरिता संसदेच्या कामकाजाचे जे काही संकेत आहेत, नियम आहेत आणि लोकप्रतिनिधी किंवा विरोधी पक्षनेता म्हणून ज्या काही जबाबदार्या आहेत, त्या सर्वचे प्रामाणिक पालन करणे, ही राहुल गांधीची कसोटी ठरणार आहे. संख्याबळ वाढत्यामुळे लोकसभेतील विरोधी

बाजूच्या आवाजाला धार घडली आहे. संसदीय कार्यप्रणालीचे पुरेपूर पालन करून सभागृहात देशासमोरील प्रश्न आणि जनतेच्या समस्यावर आवाज उठविंगे, विरोधी पक्षातील सर्वमान्य भूमिका असते. प्रसंगी आक्रमक होऊन विरोधी पक्षात आवाज धारदार व्हावा, यातील काहीच गैर नाही. पण केवळ संख्याबाटाऱ्या जोरावर आवाजाची धार वाढविताना संसदीय आयुधांची धार बोथट होईल अवर्तन, वक्तव्य किंवा कोणतीही कृती होऊ नये, अशीही देशाच्या जनतेची अपेक्षा आहे. १८ व्या लोकसभेच्या पहिल्या सत्रातील पहिल्या अधिवेशनात राष्ट्रपतीचं अभिभाषणावरील चर्चेत विरोधी पक्षनेते पदावरून बोलताना राहुल गांधी यांनी ज काही शैली दाखविली, ती पाहता, संकेताचे आणि विरोधी पक्षनेते पदावरून जबाबदारीचे भान त्यांना देण्याकरिता विरोधकांतीलच कोणी बुजुर्गांनी पुढाकाढे घेण्याची गरज दिसू लागली आहे. राष्ट्रपतीच्या अभिभाषणावरील चर्चेदरम्यानचे राहुल गांधीच्या भाषणाला विरोधकांच्या बाकावरून तडाखेबंद प्रतिसाद मिळाला अनेकदा विरोधी बांगूऱी बाके जोरदार बडविली गेली आणि त्यांच्या भाषणात सर्वत्र चर्चा झाली. राहुल गांधींना भान राखावै लागेल, असा किंवित सूर त्यांच्या त्या भाषणानंतर देशात उमटू लागला होता; अर्थसंकल्पीय अधिवेशनात त्या भान राखले जाईल, अशीही अपेक्षा होती. दोन दिवसांपूर्वी अर्थसंकल्पावरील सभागृहातील चर्चेतील राहुल गांधी यांच्या भाषणातून या अपेक्षेचे प्रतिबिंब दिस का, हे पाहणे आवश्यक झाले आहे. अर्थसंकल्पावरील भाषणातून त्यांनी संप्रभामाजिविष्ण्याचा प्रयत्न केला, असा आक्षेप सत्ताधान्यांनी घेतला होता. पुढे चर्चेत उत्तरावरील अर्थमंत्रांच्या भाषणातून ते पुरेसे स्पष्ट झाले. सभागृहाबाबौहरी मेळावे, सधारांमध्ये बोलताना काही सदर्भार्या सत्येतेचे भान राखणे सकतीचे नस त्यामुळे अशा ठिकाणी केलेल्या वक्तव्यांची जबाबदारी त्या वक्त्यावर असेही प्रसंगी त्याचे खुलासे करावै लागतात, अनेकदा त्याबाबतच्या आक्षिपांकडे साडे दुर्लक्षकी करता येते. काही वेळा न्यायालापार्यंत जाऊन माफी-दिलगिरीदेखी

व्यक्त करता येते, पण संसदेसारख्या प्रतिष्ठित आणि सर्वोच्च सदनात बोलत संकेत, संदर्भ आणि सध्यता या सविच जबाबदारीने पालन करणे हे प्रत्येकांक रूप असत्याने राहुल गांधी यांचा कौटुंबिक राजकीय वारसा कितीही मंजूर असला, तरी ते यास अपवाह ठरू शकत नाहीत.

गेल्या जून महिन्यात, १८ व्या लोकसभेच्या पहिल्या अधिवेशनात काँग्रेस नेते आणि रायभरेली मतदारसंघाचे खासदार म्हणून लोकसभेत दाखल झाला राहुल गांधी यांच्या विरोधी पक्षनेतेपदास अध्यक्षांनी मान्यता दिली आणि त्यास नियमानुसारक या असनावर बसविण्यात आले. १ जुलै रोजी सभागृहात राष्ट्रपतीच्या अभिभाषणावरील आभारप्रदर्शक ठारावावरील चर्चेत विरोधी पक्षांनी या नात्याने पहिले भाषण करताना राहुल गांधींना वारंवार सभागृहात कार्यसकेताचे पालन करण्याच्या सूचना अध्यक्ष देत होते. सभागृहात नियमानुसार कोणताही फलक, चित्र किंवा चिन्ह सभागृहात प्रदर्शित करता नाही, कोणाच्याही भावनांना धक्का लागणार नाही याची दक्षता घ्या, तर बजावत होते आणि 'मजा नही आ रहा है' म्हणत राहुल गांधी चित्र प्रदर्शित करण्याचा वारंवार प्रयत्न करत होते. राहुल गांधींच्या भाषणातील काही १ कामकाजाच्या नोंदीतुन वगळण्यात आला. राष्ट्रपतीच्या अभिभाषणाची प्रतिज्ञा जपती पाहिजे, हे लक्षात घेऊन अभिभाषणावरील चर्चेच्या मुद्यांशी सुसंगत बोल असेही अध्यक्षांनी अनेकदा बजावले. हुतात्मा अग्निरोधांच्या कुरुंबीयांना दिल्याचा आणणाऱ्या आर्थिक साहाय्याविषयी सभागृहात असत्य माहिती दिल्याचा आणणाऱ्या संरक्षणमंत्री राजनाथ सिंह यांनी घेतला आणि सभागृह ही असत्य वक्तव्य करण्याची जगाना नाही, असे ठणकावून बजावत राहुल गांधींच्या आरोपण शहानिशा व्हायला हवी, अशी मागणी गृहमंत्री अमित शाह यांनी केली. मोर्दू यांनी सभागृहाचे नेते आहेत आणि वयाने ज्येष्ठ आहेत. वयाने ज्येष्ठ असलेले व्यक्तीचा सन्मान करावा, असे माझ्या संस्कृतीने मला शिकविले आहे, अ

सौम्य शब्दांत अध्यक्षांना राहुल गांधीच्या एका वक्तव्यावर संस्कृतीची जाणीवही करून द्यावी लागती. विरोधी पक्षनेता या नात्याने राहुल गांधी यांनी सभागृहात केलेल्या राजकीय भाषणातील तडाखेबंदपणातही, पदाच्या जबाबदारीचा संसदीय कार्यप्रणालीच्या प्रतिष्ठेच्या जागिंवाचा आणि गांधीर्वचा अभाव अधोरेखित झाला.

अर्थसंकल्पीय अधिवेशनात २९ जुलै रोजी राहुल गांधी यांनी अर्थसंकल्पावरील चर्चेत विरोधी पक्षनेते पदावरून केलेल्या भाषणातही याच अभावाचे प्रतिबिंబ उमटत्याचे दिसते. जातिनिहय जनानाना, कृषिमालाला किमान हवीभाव आर्द्धबाबत त्यांनी केलेल्या वक्तव्यांवर सत्ताधार्यांकडून घेटले गेलेले आक्षेप आणि संसदीय कार्यप्रणालीची प्रतिष्ठा जपण्याबाबत अध्यक्षांनी वारंवार राहुल गांधींना केलेले आवाहन पाहता, पुन्हा एकदा या पदाच्या आणि सभागृहाच्या प्रतिष्ठेच्या प्रश्न ऐरेंवर येणार असे दिसत आहे. सभागृहाच्या नियम आणि मर्यादांचे पालन करणे हे विरोधी पक्षनेत्याचे कर्तव्य आहे, याची वारंवार आठवण करून देतानाच, सभागृहाच्या मंचावरून असत्य कथन करणे योग्य नाही, याची जााीवही राहुल गांधी यांना करून देण्याची वेळ अध्यक्षांवर आली. सभागृहाच्या व्यवस्थेवर शंका घेणे हे अप्रत्यक्षपणे अध्यक्षांच्या अधिकारावर प्रश्नचिन्ह उमटविण्यासारखेच असते, हेदेखील अध्यक्षांना राहुल गांधी यांच्या निर्दर्शनास आणून द्यावे लागते. विरोधी पक्षनेता बोलत असताना विरोधकांच्या बाकांवरूनच त्यामध्ये अडथळे येत असल्याची बाबा अध्यक्षांनीच अधोरेखित केली. सत्ताधारी सदस्य आणि विरोधी सदस्यांमध्ये नियमांच्या चौकटीत खडांजांगी होणे हे सभागृहात नवे नाही. अशा खडांजांगीतीही सदनाच्या सभ्यतेचे, कार्यशीलतेचे आणि प्रतिष्ठेचे पालन व्हावे, ही लोकशाहीची अपेक्षा असते. राहुल गांधी यांनी आपल्या पदाच्या कारकीर्दीचा प्रारंभ ज्या शेरीतून केला, ते पाहता या अपेक्षेचे काय होणार हा प्रश्न ठळक झाला आहे. ■■

प्राचार्य प्र. श्री. डोरले

हाभारतात 'यक्षप्रश्न' आहेत. भारत देशातही गत १८०० वर्षांपासून एक यक्षप्रश्न आहे. तो आहे हिंदू-मुस्लिम या दोन जमातीच्या संबंधांचा! या प्रदीर्घ ऐतिहासिक कालखंडातील इतिहासाची पाने या यक्षप्रश्नाशी संबंधित असलेल्या घटनांनीच रक्ताळलेली आहेत. कोणत्याही संघर्षाचा इतिहास हा रक्तानेच लिहिला जात असतो. आजतागायत या प्रश्नाचे समाधान, उकल नीटपणे झालेली नाही, ही वस्तुस्थिती नाकारता येणार नाही. आजच्या वर्तमान परिस्थितीत तर ती अधिक जटिल, गुंतागुंतीची, बहुआयामी, हिंदू समाजाच्या अस्तित्वालाच आव्हान करणारी आणि अधिकाधिक कडवी, जिहादी आणि आक्रमक होते आहे. त्याचे पडसाद, अनुभूती आणि व्हायरल होणाऱ्या विविध दृक्षात्र्य विक्रीकरणातून आपण घेतोच आहोत. भारताच्या सार्वभौमत्वाला ठोकरून आणि आव्हान देऊन संसदेत शपथ ग्रहण करताना 'जय फिलिस्तान' ची घोषणा करणाऱ्या, 'माद्या मानेवर सुरी जरी ठेवली तरी मी 'भारत माता की जय' म्हणणार नाही' अशी उद्घाट व भरताविषयीचा जहरी फुत्कार करणाऱ्या ओवैसीपासून तर हिंदू समाजाच्या मातृशक्तीच्या, धर्मशक्तीच्या, चारिश्याच्या श्रेष्ठ प्रंपरेला आव्हान देऊन त्याच्या छाताडावर बसून २१ युवांचे सामूहिक धर्मार्तरण घडविण्याचे मनसुबे रचणाऱ्या तारीक अन्वरपर्यंत सर्व बाजूनी हिंदू समाजाची लांगोठोडे होताना आपण अनुभवत आहेत. नुकत्याच झालेल्या लोकसभेच्या निवडुणिकीतील मुस्लिमांच्या मतांच्या ध्रुवीकरणामुळे तर तुष्टीकरण हाव एकमेव राजकारणाचा आधार असलेल्या सर्व राजकीय पक्षाना 'हिंदू पालावी' फुटली आहे. विज्ञत चाललेल्या महत्वाकांक्षाना नवीन धुमारे फुटतोहेत. त्याने वेकाळून जाऊन हिंदूवर वाटेल तसे आरोप-प्रत्यारोप करणारी वेताल बडबड संसदेतील विरोधी पक्ष नेते राहुल गांधी करीत आहेत. त्यात त्यांचा काही दोष नाही. पूर्जांचेच संस्कर कमी-अधिक प्रमाणात अभिसरित होत असतात. त्यांचे पणजोबा, भारताचे पहिले पंतप्रधान पंडित जवाहरलाल नेहरू, ज्यांनी तीन वेळा हे सर्वोच्च पद भूषिरिते. त्यांच्या कारकीर्दीत भारताच्या विकासाची 'गती' आणि त्यांनी केलेल्या 'हिमालयीन ब्लॅंड्स' मुळे निर्माण झालेल्या विविध समस्यामुळे भारताची भौगोलिक, राजकीय, सामाजिक, शैक्षणिक क्षेत्रात झालेली 'अवनती' याचा विचारवंतानी तुलनात्मक अभ्यास करून, त्याचे चितन करून त्यांचे मूल्यांकन करावे. त्यांची स्वतःविषयीची भूमिका त्यांनी लपविली नव्हती. ते स्पष्टपणे म्हणायचे, 'आय

त्याचा स्वागांक परिणाम म्हणजे या मूल्यासाठी त्याग करणारे, जीवन अपेक्षण करणारे, अपार कष्ट करणारे, देशासाठी घरादारावर तुळशीप्रती ठेवणारे जे कोणी महापुरुष होते ते त्यांना 'वात चुकलेले देशभक्त' वाटायचे. त्यांचा ते अधिक्षेप करायचे. मग त्यांच्या पावलावर पाऊल ठेवून त्यांच्या पणतू असलेल्या राहुल गांधींनी जर हिंदू समाजाची हिंसाचारी, दहशतवादी म्हणून निर्भत्सना केती तर त्यांना कसा बरे दोष देता येईल; नाही का? कोणत्याही घराण्याचे संस्कार शेवटी पुढच्या पिढीतच अभिसरित होत असतात ना. मग आता सत्ता आणि अधिकार मिळाल्यानंतर 'अंतरीचे धावे स्वभावे बाहेरी' या न्यायाने अंतरांगातील हिंदू द्वेष, त्यानिमित्ताने रा. स्व. संघाचा द्वेष, सत्तारूढ पक्षकाचा द्वेष आणि त्या संबंधातील साचलेली गरळ बाहेर पडेल नाही तर काय? तसला हा प्रकार चालू आहे असे समजावे, असे शिककामोतीब करून, स्वतःच्या मानावे समाधान करून 'मला काप त्याचे' चा हिंदू समाजाच्या हाडीमासी खिळलेल्या उदासीनतेने या आजच्या देशातील दिवसेदिवस भविष्यकालीन भीषण पादवीकडे होणाऱ्या वाटचालीकडे दुर्लक्ष करणे हे योग्य ठरले काय? याचा विचार कुणी करणे गरजचे आहे? तर, याचे सधे, सरळ, सोपे उत्तर हेच आहे की, अनादिकाळापासून पुत्र रूपाने राहणाऱ्या हिंदू समाजालाच याचा मुळातून विचार करावा लागणार आहे. कारण, सहस्रावधी वर्षापासून या देशाचा परिचय, नाव जगाच्या नकाशात 'हिंदुस्थान' हेच राहिले आहे. मुसलमानांचा ध्येयवाद, उद्दिष्ट त्याचे 'इस्लामीस्तान' म्हणजे 'दारूल इस्लाम' करण्याचा आहे. त्या दृष्टीने इंग्रजांच्या नव्हे, तर औरंगजेबाच्या मोगल राजवटीपासून त्यांचे अथक, अखंड प्रयत्न चालू आहेत. त्या प्रयत्नांचा मागीवा घेण्यानेच या प्रश्नाने मूलभूत सत्य आपल्या लक्षात येत शकेल.

मुस्लिमांचा धेयवाद : संपूर्ण जगाचे 'दारूल इस्लाम' मध्ये रूपांतर करणे हा मुस्लिमांचा धेयवाद आहे. त्यानुरूप त्याला प्रत्यक्षात आणण्यासाठी त्याचे अखंड प्रयत्न चालू असतात. या योजनेचा एक भाग म्हणून अन्य समाजातील लोकांचे धर्मार्थ घडविणे, दीन-दरिद्री लोकांच्या परिस्थितीचा फायदा घेणे, जोरजबरदस्तीने अन्य धर्मांयांच्या स्त्रियांना बलात्कारित करणे, पक्वनु नेणे, एकापेक्षा अनेक विवाह करण्याची मुभा त्यांना असल्याने त्याचा लोकसंस्थावृद्धी या एकाच उद्दिष्यपूर्णासाठी वापर करणे; त्यातून आपल्या धर्माची टक्केवारी वाढवून लोकसंख्येचे असतुलन निर्माण करणे, त्या 'व्होट बॅकीचा' नीट राजकारणाच्या दृष्टीने कुशलतेने वापर करून देशातील राजकारणावर प्रभाव

राष्ट्रीय प्रवाह हिंदुत्वाचा आहे तर तो न मानत भारतात हिंदू आणि मुसलम असेही दोन स्वतंत्र राष्ट्रे आहेत, अशी आग्रही मांडणी करून द्विराष्ट्र सिद्धांतावरीचा निर्मिती करणे. हिंदू समाजाच्या दुर्दैवाने फाळणीच्या रूपाने त्यांच्या यधेयवादाला, सत्साठी आसुसलेल्या, हपापलेल्या, इंग्रजांच्या 'तोडा-फोडा आणि श्झोडा' या कुटिलेला बळी पडलेल्या त्यावेळच्या आमच्या 'महान नेत्यांनी घवघवीत यश प्रदान केले. पाकिस्तानकडून अखंडपणे होणारा आतंकवादाचं त्रास आणि बांगलादेशातून अवैध होणारी युसखोरांची संख्या, त्यामुळे बॉर्डक्रिएत्रात, आसाम प्रांतात बिघडलेले लोकसंख्येचे संतुलन, यामुळे अखंडपणे त्याजेखामा रक्ताळलेल्या ठेवण्याचा असुरी आनंद मुसलमान राज्यकर्तें घेत असतात नागराजन या तरुणाला अनेक गुंड भरदिवसा शेकडो लोकांच्या उपस्थितीतील लोखंडी रँडने ठोकत असताना केवळ बच्याची भूमिका घेणारा असा हा 'सेक्युलरवादी' सर्वधर्मसम्पाद जोपासणारा आपला हिंदू समाज! असंघरित प्रतिकारशऱ्य, शक्तिहीन आणि 'शुभमित्र विवेकशऱ्य असणारा. मोपल्यांच्या बंडाच्या वेळी सहसावधी हिंदूंचा 'कतले आम' करणाऱ्या, सहसावधी हिंदूंचा स्त्रियांवर बलात्कार करून त्यांचे धर्मातर करणाऱ्या व त्यांना केवळ भोगदासीचे जीवन देणाऱ्या मोपल्यांचे कौतूक महात्मा गांधींनी केत्याचा इतिहास अपण जाणतो. त्याच काळात त्यांनी 'हिंदूना मरा पण प्रतिकार करू नका', असांनी सल्लाही दिला होताच न? काळालुरुष जीवाच्या आकांताने तळमळून सांगतेवो आहे की, 'हिंदूनो, रात्र वैच्याची आहे जागे राहा.' या सर्व गोष्टीची वर वर्ष विचार करू नका. ही इतिहासाची पुनरावृती होत आहे. द्वापारायुगात महर्षी वैदेश व्यासांनी महाभारत लिहिले. ते द्रष्टा होते. म्हणून 'व्यासोच्छिष्ट जगत सर्वम्' असे त्यांनी लिहिलेल्या महाकाव्याबद्दल म्हटले जाते. त्याचा अर्थ चांगल्या आणि वाईट वृत्तीचा संघर्ष ज्याला भगवदीर्गेतेने 'देवी असुरी संपदा' म्हटले आहे युगानुयोगी अखंडपणे चालत असतो. परिस्थितिजन्य त्याचे स्वरूप, साधने, पात्र बदलत असतात. त्याचे मूळ स्वरूप लक्षात घेतले तरच योग्य दिशाबोध आणि मार्ग सापडतो. द्वापार युगातील महाभारताची पुनरावृती विद्यमान 'भारतात घडते आहे. त्यासाठी 'महाभारत ते भारत' या वाटचालीचा मागेवा आणि चिंतन करण्याची गरज आहे.

लाडकी बहीण; सावन्र मतदार!

 प्रासंगिक

मारेश्वर बडगे

सा याच राजकीय पक्षांना विधानसभा निवडणुकीचे वेठ लागोल आहेत. अँकटोबर-नोव्हेंबरसमध्ये निवडणूक लागोल. तसे झाले तर पुढच्या महिन्यात आवारसंहिता लागू शकते. त्या आधी हातची कामे उरकायची सत्ताथायांना घाई असणार. त्या हिशोबाने प्रत्येकाने मोर्चेबंदी सुरु केली आहे. डाव-प्रतिडाव आखले जात आहेत. आरोप-प्रत्यारोप सुरु झाले आहेत. यावेळचे चित्र मोर्चे विचित्र आहे. लोकसभा निवडणुकीत महायुती विरुद्ध महाआघाडी असा थेट सामना झाला. विधानसभा निवडणुकीत विविध राजकीय पक्ष आणि तांच्या उमेदवारांनी बहुरंगी जत्रा रिंगाणत उत्तरलेली दिसेल. भाजपा, कांग्रेस, राष्ट्रवादी आणि शिवसेनेचे प्रत्येकी दोन गट, वंचित आघाडी, अकोल्याचे तुपकर, अमरावतीचे बच्च कठुंयांच्या आघाड्या, एमआयएम याशिवाय शेकड्याने बंडखोर तुम्हाला मैदानात दिसतील. मराठा अंदोलक मनोज जरांगे पाटील हेही पाडापवे की लढापवे, पाचा निंण्य लकवरच जाही करतील. एकूणच खुप सरो उमेदवार आखाड्यात उत्तरलेले असतील. त्यामुळे कोणाला मत द्यायचे, हा मतदारांपुढे मोठा प्रश्न रहणार आहे. महत्वाचे म्हणजे महाराष्ट्र नवनिर्माण सेनेचे सुप्रीमो राज ठाकरे हेही यावेळी मैदानात उत्तरले आहेत. त्याची झालक अकोल्यात दिसली. या निवडणुकीत तुम्हाला खूप राडे पाहण्यात मिळतील. कारण राजकाऱण आता विचाराथोचे राहिलेले नाही. शक्तिप्रदर्शनाचे माध्यम बनले आहे.

स्वतःची प्रभाव क्षेत्रे आहेत. शिवाय मराठा फॅक्टर म्हणजे जरांगे आहेच. यावेळेस महाविकास आघाडी एकत्र लढल काय? शक्यता कमी वाटते. कारण प्रत्येकाला सीपीम व्हायचे आहे. मुंबईमध्ये नुकताच झालेल्या खासाप्रमुखांच्या मेळाव्यातील उद्घव ठाकरे यांचे भाषण अतिशय आक्रमक होते. उद्घव यांच्या भाषणात टोमणीबाजी, शिवायागाल यांची भरभार असते. हे भाषणाही वेगळे नव्हते. मात्र या भाषणात त्यांनी सध्यतेच्या साम्या मर्यादा ओलाडल्या. 'एक तर तू राहशील, नाहीत मी राहीन,' अशा भाषेत उद्घव ठाकरेनी भाजपावे राज्यातील सर्वोच्च नेते आणि उपमुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांना आहान दिले. 'मता आणि आदित्यला तुरुंगात डांबण्यासांनी फडणवीसांनी डाव खेळले,' असा गंभीर आरोप त्यांनी शरद पवार गटाचे नेते आणि तकातीन गुहमंत्री अनिल देशमुख यांचा आधार घेत केल्याने एकच खल्लबळ माजली. 'फडणीसांनी मला काढ दिले होते. त्यावर सह्या करायला सांगितले होते. मी त्यावर सह्या केल्या असत्या तर ठाकरे पितापुत्र जेलमध्ये असते,' असा दावा करताना देशमुखांनी पेनद्राईव्हही दाखवला. 'अनिलबाबू हे शरद पवार आणि उद्घवबदल काय बोलतात त्याचा मसाला आपल्याकडही आहे. योग्य वेळी तो बाहिर काढू,' अशा भाषेत फडणवीसांनी उणकावले. दोघांकडही पेनद्राईव्ह आहे. मात्र दोघेही दाखवायला तपार नाहीत. लोकसभेत लोकांनी हात दिला म्हणून महाविकास आघाडीचा आत्मविश्वास दुणावला आहे, पण लोकसभेची निवडणूक आणि विधानसभेची निवडणूक वेगळी असते, तिथें प्रश्न वेगळे असतात. संविधान बदलवण्यासाठी भाजपाला जागा हव्या आहेत, असा नैरेटिव विरोधकांनी चालवला. लोक त्या प्रचाराला भुलते. पण आता विधानसभा निवडणूक आहे. इथे स्थानिक प्रश्न असतात. त्यामुळे उद्घव ठाकरेनी हवेत उडू नये; आणि एक सांग का? ठाकरेनी फडणवीस यांना संपरण्याची भाषा करणे म्हणजे कावळ्याने गरुडाला आहान देण्यासारखे आहे. फडणवीस हे एकटे नाहीत. फडणवीस ही व्यक्ती नाही संस्था आहे. शक्ती आहे. त्यांच्या पातीशी नरेंद्र मोदी आहेत

ते पोहोचू शकत नाहीत. स्वतःचे ४० आमदारांनी सांभाळू शकले नाहीत ठाकरे आणि लंबाचवड्यांनी गपा मारतात. महाआघाडीचे सरकार २५ वर्षांपासून टिकेल, असे संजय राऊत म्हणाले होते २५ महिनेही टिकले नाही. उद्घव यांना अलिकडे पंतप्रधानपदाची स्वतन पडत आहेत. त्यांनी शरद पवारांना अजुन ओळखलेच नाही, असे म्हटले पाहिजे. लिहून ठेवा. उद्घव यांची सर्वांत मोठा शत्रू शरद पवार असीतील. ठाकरेंना मुख्यमंत्री करण्यासाठी शरद पवार या वयात घाम गाळत नाहीत. त्यांना आपल्या मुलीता मुख्यमंत्रिपदी बसलेले पाहायचे आहे. कॅग्रेसला घेऊन ते वेगळे जुगाड जमवू शकतात. तिकडे कॅग्रेसचे नाना पटोले यांनाही मुख्यमंत्री ह्यायचे आहे. दोन उपमुख्यमंत्री करू शकतात मात्र. मुख्यमंत्री एकच असतो. इथे तर तिथे तिथे टपून आहेत. तिकडे मराठ्यांनांना ओबीसीमधून आरक्षण हवे आहे आणि त्यासाठी त्यांनाही सत्ता हवी आहे. पण आता ओबीसी विरुद्ध मराठा असा संघर्ष होणार आहे. सगळेच मराठे हे जरांगे यांचे समर्पक नाहीत हे आता हळूहळू उघड होऊ लागले आहे. जरांगे यांची पूर्वीसारखी परिस्थिती राहिलेली नाही. प्रसाद लाड, आशिष शेलार, दरेकर हे मराठा नेते तर उघडपणे मैदानात उतरले आहेत. मतांचे ध्रुवीकरण झाले तर सर्व तिकडे ओबीसी व्हॉट बँकही एकगाढा मतदान करू शकते, हा धोका आताचा मराठ्यांच्याही लक्षात येऊ लागला आहे. त्यामुळे जरांगे किती जाणा निवळून आणू शकतील यावर मराठा समाजातच खल सुरु झाला आहे. या वादात विरोधीपक्ष स्वतःचे हात भाजून घेऊ इच्छित नाहीत. उद्घव ठाकरेंनी दिलीत मोर्दीकडे बोट दाखवले आहे. उशिरा का होईना, शरद पवारांनी या वादात उडी घेतली आहे. मराठा मतदारांची संख्या २८ टक्के आहे. तिला सोबत ठेवण्याच्या नादात जरांगेनी फडणीस आणि भाजपाला लक्ष्य करणे सुरुच्य ठेवले तर ही चाल बूमरऱ्याची होऊ शकते. ओबीसीचेही ध्रुवीकरण होऊन भाजपाला लाभ होऊ शकतो. ■■■

तरीही या योजनांचा लाभ घेण्यान्यांनी लाभ देणारे सरकार येण्यासाठी बोटाला शाई लावून घेण्याची कृतज्ञता दाखवली काय? या प्रश्नाचे उत्तर शंभर टक्के नकारार्थीच राहील. मतदान हा प्रत्येकाचा हक्क आहे हे जेवढे सत्य आहे त्यासोबत आपल्याला ज्याने भरभरून दिले त्याला त्या बदलीत काही तरी टेणे ही आपली संस्कृती आहे. परंतु, यावेळी मतदान करताना कृतज्ञतेपेक्षा कृतज्ञांची संख्या जात झाल्याचे दिसून आले. त्याला अनेक कंगोरीही आहेत. पण, सरकार किंवा दिल्या जात असताना मध्यमर्गांच्यांचा म्हणजे २५ ते ४० हजार वेतन कमावणांच्यांचा विचार कोणतेही सरकार करताना दिसत नाही. मोफत देत असताना करूरपणे ते आमच्याच खिंशातून काढल्या जात असत्याची सामान्य लोकांची भवाना आहे. त्यामुळे राज्यात लाडकी बहीण म्हणा वा लाडका भाऊ या योजनेचा फायदा आगामी विधानसभा निवडणकीत होत शकेल का, याचा विचारही केला जावा. मध्यग्रादेशात कोणी शरद पवार, उद्घव ठाकरे वा संजय राऊत नव्हते. त्यामुळे तिथेले राजकारण वेगळे आहे. महाराष्ट्रात तर कट-काटशाहाचे रेजकारण सुरु आहे. आजच नाही का बालासोहबांच्या वारसदारांनी एक तर मी राहील किंवा देवेंद्र फडणवीस राहील, अशी थेट धमकीच दिली. दोन दिवसांपूर्वी राहुल गांधींना संसदेत अभिमन्यु आठवला. त्याआधी संविधान आठवले होते. लोकसभा निवडणकीत वर्ध जिल्ह्यात महाविकास आघाडीचा एक छुपा गट आतून 'प्रबोधन' मोहीम राबवत होता. इतर मतदार संघातही वेवेगाळ्या नावाने झाले असेल. याची कल्पना कोणालाच नव्हती. लोकसभेचे निकाल जेव्हा लागले तेव्हा सर्व गोष्टी ढोऱ्यापुढे आल्या. मतदारांना सरकारी योजना किंतीही मोफत दिल्या तरी ते आपले होत नाहीत, हे सरकार लक्षात कधी घेईल आणि त्यांना मोफत देत असताना मध्यमर्गांच्यांनी खिंशाला कात्री काय म्हणून लावून घ्याची. तुम्ही लाडकी बहीण आणा की मोफत घरं द्या, मतदार वेळप्रसंगी सावत्र होतात हे लोकसभा निवडणकीच्या निकालाहून समजून घ्यायला राजकारणांना वेगळे सांगण्याची गरज नाही. शेतक्यांच्या उत्पादित मालाला रास्त भाव, पेट्रोल, डिजेल व गॅसचे भाव कमी होणे हेच विजयाचे सूर असेल याची खबरदारी घ्यायला हवी; नाही तर मतदार सावत्र असतात.

શા કેતાન પ્રિયાનાન!

आई होणे ही कोणत्याही स्त्रीच्या आयुष्यातील सर्वात मोठी गोष्ट असते. आपण आई होणार हे कळल्यातर त्या स्त्रीला आसमान ठेंगणे होते. परंतु भारतीय माता आता पाश्चात्यानाही वरचड ठरलेल्या आहेत. वर्धा येथे 'टेस्ट ट्यूब बेबी' म्हणजे कृत्रिम गर्भधारणेद्वारे गर्भवती झालेल्या महिलांसाठी 'अभिनव फॅशन शो'मध्ये एकूण २३ गर्भवती महिला सहभागी झाल्या होत्या. स्पर्धेच्या पाठिल्या केरीमध्ये गर्भवती मातांनी 'रॅम्प वॉक' म्हणजे मंचावरून विशिष्ट हावभाव करत चालत जाणे हा प्रकार केला तर दुसऱ्या केरीमध्ये स्त्रीत आणि मात्र यांच्या संदर्भात विचारलेल्या प्रश्नांना उत्तर दिली. विजेत्या ठरलेल्या मातांना भेटवस्तु देऊन त्यांचा सत्कार करण्यात आला. भारतामध्ये गर्भवती स्त्रीकडे समाज आदरने बघतो आणि तिची काळजी पण घेतो. गर्भवती महिलेला कोणत्याही प्रकारचा त्रास होऊ नये, ती सुरक्षित राहावी यासाठी आवर्जून लक्ष दिले जाते. मात्र, गर्भवती महिलांसाठी अशा प्रकारच्या स्पर्धां अयोजित करणे हा केवळ नियंत्रित करण्यात येतील.

मंदिरात जाऊन देवी-देवतांचे दर्शन घेणे असे जन्माला येणारे बाल हे सात्त्विक होऊ शकते.

सले / १७६७५६० २३६

● ● ●

यक कोचिंग सेंटर्स

पाऊस पदल्यामुळे राजधानी दिल्ली येथे मर्हण झाली. जुऱे राजेंद्रनगर भागामध्ये आणी साठले होते. हा परिसर मुख्यत्वे क्रैंक्रीपाणग परीक्षेच्या कोचिंग सेंटर्साठी प्रसिद्ध आहे. या एका कोचिंग सेंटरच्या तार्फारत २७ जुलै ठित्यामुळे अनेक विद्यार्थी अडकून पडले. या पायामध्ये तीन विद्यार्थ्यांचा बुडून मुत्यू झाला. यापाती असणारे उपराष्ट्रपती जयदीप धनकड अज्ञासभेदमध्ये टीका केली. हे कोचिंग सेंटर्स अतोनात फी घेटात. पण त्यांना आवश्यक त्या विद्यार्थींनी देतील नाही. त्यांनी कोचिंग सेंटर्स

वाचक पत्रों

यांचे प्लान संमत करताना पार्किंगला किती जागा सोडल किंवा किती जागा लागेल, याचा विचारच केला गेला नाही असे वाटते. काही लोकांनी आपली घरे ही व्यावसायिक प्रतिष्ठाने, बँका यांना भाडेत्तवावर दिली आहेत. त्याच्याकडे पार्किंगची जागा आहे की नाही, याची खातरजमा न करत त्यांना देण्यात आली का? त्यांच्या स्टाफला त्यांचीच वाहण पार्क करायला जागा नाही तर त्यांच्याकडे येणारे-जाणारे कुण गाड्या पार्क करतील. तसेच जुने घर तोडून तिथे मोठमोळ्यांचे इमारती, फ्लॅट स्कीम तयार झाल्या. त्या ठिकाणी येणाऱ्या व्हिजिटर्सना रस्त्यावर गाड्या लावाव्या लागतात. कारण व्हिजिटर्सना आत गाड्या लावता येणार नसल्याचे बोर्ड लावता आहेत किंवा चौकीदार आत गाडी लावू देत नाही. असे काम सर्व अपार्टमेंट-फ्लॅट स्कीमवाल्यांना त्यांच्याकडे येणाऱ्यांच्या गाड्या आत लावायला सांगा किंवा तशी सोय करायला सांगा अथवा त्यांच्यावर कारवाई करायला सांगा. कोटनी आदेश दिला की थातूरमातूर कारवाई होते. काही दिवस गेले की पुन्हा जैसे थे... रामदासपेठ येथील अर्नेंजा हॉस्पिटल, हॉटेल सेंटो पॉर्ट, तुली इम्प्रेसियल भागातील दावखाच्यांवर विशेष प्रेरणा

ठिकाणी बेसमेंटमध्ये पार्किंगची व्यवस्था आहे तेथे गोडाऊन बनवून ठेवले आहेत. कुठल्याही व्यावसायिक प्रतिष्ठानांना परवानगी देण्याआधी त्यांच्याकडे स्टाप किती आहे, दिवसभारत येणारे-जाणारे किंती असतील याचा विचार करून परवानगी द्यायला हवी. ज्यांनी आपल्या राहत्या घरात व्यावसायिकांना जागा भाडेत्तवावर दिल्या, त्यांना एनओसी कुठल्या तत्त्वावर दिली. रेसिडेंशियल भागात व्यावसायिक परमिशन कुठल्या आधारावर दिली, याची शहानिशा होणे जरूरी आहे. पार्किंगची सोय आहे की नाही, याची पाहणी जरूरी आहे; तसे नसत्प्यास त्यांच्यावर सतत कारवाई होणे जरूरी आहे. गोरक्षणाच्या समोर पार्किंगसाठी जागा बनविण्यात आली. तेथे संपूर्ण जागेवर बॅट-टेबल विक्रेते बसले आहेत तसेच झाशी राणी चौक ते अंतकार चौक येथील फूटपाथवरील अतिक्रमण जे आहे त्यांच्यावरसुद्धा थातूरमातूर कारवाई होउन दोन दिवसांनी पुहा जैसे थे. कोटवि आदेश असतानासुद्धा हे होते. 'कॅरेप्ट ॲफ कोर्ट'ची कारवाई करा नागपूर महानगर पालिका किंवा संबंधित संस्थांवर, अशी विनंती आहे.

आशिष नाईक / ९८२३१७८७६९

हे पत्र मुद्रक व प्रकाशक कुलभूषणराम रामकृष्ण तरे यांनी सोलापूर तरुण भारत मीडिया लिमिटेड करिता, सोलापूर तरुण भारत कार्यालय प्लॉट नं ए -३२,छत्रपती संभाजीनगर इंडस्ट्रियल को ऑफ सोसायटी रेल्वे स्टेशन रोड छत्रपती संभाजी नगर ४३१००५ (महाराष्ट्र) येथे छापून दैनिक सोलापूर तरुण भारत कार्यालय,छत्रपती संभाजीनगर येथे प्रकाशित करून छत्रपती संभाजीनगर, जालना, परभणी, नांदेड, हिंगोली, बीड येथील सोलापूर तरुण भारतच्या विभागीय कार्यालयातून वितरीत कले।
प्रबंध संपादक :विवेक घळसासी. मध्य सम्हृ संपादक : दिलीप यशवंत पेठे. निवासी संपादक: प्रशांत वसंतराव माने (पी. आर. बी. कायदानासार संपादकीय जबाबदारी यांच्यावर आहे) दरधनी -८८८८८४७२६८ RNI Reg No 46878/87

